

[Christmas Møller.]

Der vil jo, naar hvert enkelt af Lovforslagene med den høje Formands store Villie forhaabentlig hurtigt kommer til Behandling i dette høje Ting, for de respektive Ordførere blive Lejlighed til mere indgaaende at beskæftige sig med Enkeltheder i disse Lovforslag, og jeg kan derfor nøjes med i denne overordentlige Korthed at anbefale som det første, at Lovforslagene hurtigst muligt maa blive sat paa Dagsordenen i dette høje Ting.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Gregersen har Ordet for at forelægge et tidligere anmeldt Lovforslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Gregersen): Det Lovforslag, som jeg i Dag har den Ære at forelægge for det høje Ting, er *Forslag til Lov om Ophævelse af det kongelige Teater som Statsinstitution*. Efter at det Millionbeløb, der blev henlagt som Grunfond ved Teaterloven af 1929, og som skulde have været i mindst 5 Aar, er spist op paa halvandet Aar, og efter at vi saaledes igen er vendt tilbage til den tidligere Ordning med de store aarlige Forstrækninger fra Statskassen, er Befolkningen blevet endnu mere rystet i sin Tro paa, at Statsmagten har Begreb om at drive Teater. Den er blevet yderligere bestyrket i sin Formodning om, at Staten ikke kan faa Teatret til at gaa, i alt Fald kun til at gaa i Stykker, og det er dens Mening, at det nu har kostet nok, og at det nu maa være Slut. Folket har forlængst givet Retsforbundet Ret i dets Opfattelse: at det ikke er nogen Statsopgave at drive Teater, og jeg tror, at Retsforbundet nu har Raad til at give ærede Medlemmer af dette høje Ting det Raad ikke tiere at gaa med til Nyordning af Teatret paa det gamle Grundlag: at Skatteyderne skal betale.

Den selvfølgelige Opfattelse, at den, der vil gaa i Teatret, selv skal betale Billetten, er ved Retsforbundets Hjælp blevet saa udbredt, at det neppe vil være klogt for ærede Medlemmer at gaa imod den, og det vil neppe heller være klogt at prøve at skyde Genvej til Skatteydernes Lommer ved at gaa til Statsradiofonien efter Pengene. Har man ikke tidligere mødt alvorlig Modstand mod Skatteudskrivning til Driften af det kongelige Teater, saa vil man møde den her — og oven i Købet organiseret Modstand. Vi mener derfor, at Tidspunktet for Forelæggelsen af et Lovforslag om at ophæve det kongelige Teater som Statsinsti-

tution nu er gunstigere end nogen Sinde før, saa meget desto mere som vi kan støtte os til den højtærede Undervisningsministers Udtalelse under Forhandlingerne om Lovforslaget om Dobbeltscenen i 1929. Den højtærede Undervisningsminister udtalte, at hvis Dobbeltsceneordningen, som da blev vedtaget, ikke kunde holde, saa vilde der neppe blive Tale om at vende tilbage til den rene, gamle Statsdrift, men der vilde frembyde sig en tredje Vej, der vilde blive populær, og som rimeligvis vilde blive uundgaaelig. Denne tredje Vej var at lade det kongelige Teater gaa over til Privatdrift — den højtærede Undervisningsministers Udtalelse findes Sp. 1829 i Folketingstidende 1929—30 —, og denne Udtalelse fandt bl. a. fuld Tilslutning hos det ærede Medlem, der talte for Venstre, Fru Inger Gautier Schmit. Vi har derfor grundet Haab om, at vort gamle Krav om, at det kongelige Teater ikke mere skal drives af Staten og for Skatteydernes Penge, nu er modent til Gennemførelse, og vi har forelagt Lovforslaget netop paa dette Tidspunkt, fordi Spørgsmaalet om en Nyordning er rejst i Finansudvalget. Vi vil gerne give Undervisningsministeren Lejlighed til at gaa den Vej, han anviste i 1929, den „populære uundgaaelige tredje Vej“, at lade det kongelige Teater gaa over til Privatdrift.

Lovforslaget er kort og klart. Det indeholder kun to smaa Paragraffer. Den første siger, at Statsdriften af det kongelige Teater ophæves fra 1. April 1933, og den anden giver Undervisningsministeren Bemyndigelse til paa Vilkaar, der godkendes af Finansudvalget, at sælge eller eventuelt bortforpagte det kongelige Teater. Med den Tilslutning, et saadant Forslag har vundet ikke alene i Befolkningen, men altsaa ogsaa nu — endelig, om jeg saa maa sige, paa højere Steder, tør vi formode, at vort Forslag denne Gang ikke alene vil naa frem til første Behandling, men ogsaa til Afgørelse og Vedtagelse i begge Ting inden den i Forslaget angivne Frist, 1. April 1933.

Formanden: Eksemplarer af de forelagte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Betalingskendskab for Ejere af Landbrugsejendomme, Fiskere, Haandværkere, handlende og Lønarbejdere.